

Tuomiolauselma

Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) ei pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa voida vedota lehtikustantajia vastaan, joten näissä olosuhteissa tätä direktiiviä on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sellaisen kansallisen säännöksen soveltamiselle, jonka mukaan lehtikustantajien on esitettävä erityinen maininta — nyt käsiteltävässä asiassa termi ”ilmoitus” (”Anzeige”) — aikakauslehdissään olevissa kaikissa sellaisissa julkaisuissa, joista ne saavat maksun, ellei julkaisuja voida jo sijaintinsa ja ulkoasunsa perusteella yleisesti tunnistaa ilmoituksiksi.

(¹) EUVL C 343, 10.11.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 24.10.2013 (Inalta Curte de Casație și Justiției (Romania) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Agenția Națională de Administrare Fiscală v. SC Rafinăria Steaua Română SA

(Asia C-431/12) (¹)

(Verotus — Arvonlisävero — Arvonlisäveron ylimenevän osuuden palauttaminen kuittaamalla — Kuittauspäätösten kumoaminen — Velvollisuus maksaa verovelvolliselle viivästyskorkoja)

(2013/C 367/32)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Inalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Agenția Națională de Administrare Fiscală

Vastaaja: SC Rafinăria Steaua Română SA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Inalta Curte de Casație și Justiție — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 183 artiklan tulkinta — Arvonlisäveron ylimenevän osuuden palauttaminen kuittaamalla — Veroviranomaisten velvollisuus maksaa viivästyskorkoja siinä tapauksessa, että kuittauspäätökset kumotaan tuomioistuimen ratkaisulla

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 183 artiklaa on tulkittava siten, että se on

esteenä sille, ettei verovelvollinen, joka on vaatinut sen arvonlisäveromäärän palauttamista, jolla sen ostoihin sisältyvä arvonlisävero ylittää sen maksettavaksi tulleen arvonlisäveron, voi saada jäsenvaltion veroviranomaiselta tämän myöhässä suorittaman palautuksen johdosta viivästyskorkoja siltä ajalta, jolloin hallintopäätökset, joilla palautus evätettiin ja jotka myöhemmin kumottiin tuomioistuimen ratkaisulla, olivat voimassa.

(¹) EUVL C 399, 22.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 24.10.2013 (Finanzgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt) v. Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Asia C-440/12) (¹)

(Verotus — Arvonlisävero — Uhka- tai rahapelit — Jäsenvaltion säännöstö, jonka perusteella rahapeliautomaattien käyttämisestä kannetaan kumulatiivisesti sekä arvonlisäveroa että erityistä veroa — Hyväksyttävyyys — Veron peruste — Verovelvollisen mahdollisuus vyöryttää arvonlisävero)

(2013/C 367/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Vastaaja: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Hamburg — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 1 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen, 73 artiklan, 135 artiklan 1 kohdan i alakohdan ja 401 artiklan tulkinta — Uhka- ja rahapelien verotus — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa peliautomaateista, joista saatavan voiton määrä on rajoitettu, kannetaan kumulatiivisesti sekä arvonlisävero että muu erityinen vero

Tuomiolauselma

1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 401 artiklaa luettuna yhdessä sen 135 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa on tulkittava siten, että arvonlisäveroa ja onnenpeleistä kannettavaa kansallista erityistä veroa voidaan kantaa kumulatiivisesti sillä edellytyksellä, että viimeksi mainittu ei ole liikevaihtoveron luonteinen.

- 2) Direktiivin 2006/112 1 artiklan 2 kohdan ensimmäistä virkettä ja 73 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännökselle tai käytännölle, jonka mukaan voittomahdollisuuksia tarjoavien peliautomaattien ylläpitämisen yhteydessä veron perusteena on automaattien kassatulojen määrä tietyin ajanjakson päätyttyä.
- 3) Direktiivin 2006/112 1 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliselle järjestelmälle, jolla säännellään sellaista veroa, jota ei ole yhdenmukaistettu, ja jonka mukaan maksettava arvonlisävero vähennetään täysimääräisesti ensiksi mainitusta verosta.

(¹) EUVL C 389, 15.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 17.10.2013 (Kúrian (Unkari) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság v. Hochtief Solution AG

(Asia C-519/12) (¹)

(Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Erityinen toimivalta — 5 artiklan 1 kohdan a alakohta — Käsite sopimusta koskeva asia)

(2013/C 367/34)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Kantaja: OTP Bank Nyilvánosan Működő Részvénytársaság

Vastaaja: Hochtief Solution AG

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Kúria — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 12, s. 1) 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdan tulkinta — Jäsenvaltion tuomioistuimen toimivalta sopimusta koskevassa asiassa — Velkojan luottosopimuksen perusteella nostama kanne sellaista yhtiötä vastaan, jolla on määräysvalta sopimuksen osapuolena olevassa velallisyhtiössä, kun kanne on nostettu ensimmäisen yhtiön vastuuta koskevien erityisten kansallisten sääntöjen nojalla

Tuomiolauselma

Pääasiassa kyseessä olevan kaltaista oikeudenkäyntiä, jossa on kyse siitä, että kansallisessa lainsäädännössä veloitetaan henkilö vastaan määräysvallansa olevan yhtiön veloista, ellei kyseinen henkilö

täytä määräysvallan hankkimisesta seuraavia ilmoitusvelvoitteita, ei voida pitää tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitettuna sopimusta koskevana asiana.

(¹) EUVL C 46, 16.2.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 17.10.2013 — Valittajana Isdin, SA sekä muina osapuolina sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Bial-Portela & Ca SA

(Asia C-597/12 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin ZEBEXIR rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi sanamerkki ZEBINIX — Suhteelliset hylkäysperusteet — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuus)

(2013/C 367/35)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittaja: Isdin SA (edustajat: abogado G. Marín Raigal ja abogado P. López Ronda)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: P. Geroulakos) ja Bial-Portela & C^a SA

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-366/11, Bial-Portela & C^a v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 9.10.2012 antamasta tuomiosta, jolla kyseisen tuomioistuin kumosi sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 6.4.2011 tekemän päätöksen R 1212/2009-1, jolla hylättiin valitus väiteosaston päätöksestä hylätä luokkiin 3, 5 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten yhteisön tavaramerkiksi rekisteröidyn sanamerkin "ZEBENIX" haltijan väite hakemuksesta, joka koski sanamerkin "ZEBEXIR" rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi luokkiin 3 ja 5 kuuluvia tavaroita varten — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sekaannusvaara

Tuomiolauselma

1) Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-366/11, Bial-Portela vastaan SMHV — Isdin (ZEBEXIR), 9.10.2012 antama tuomio kumotaan.

2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.